

# РЕШЕНИЕ

№ 6288

гр. София, 02.11.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова**

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов**

**Адриан Янев**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7568** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] - [населено място], представлявано от управителя О. А. С. срещу Решение от 22.06.2021г. по НАХД № 363/2021 г. на СРС, 22 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/№ 23-003249/16.12.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“- С. – област. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при съществени процесуални нарушения, нарушение на материалния закон и е необосновано. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да отмени изцяло наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“-С. област, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на [фирма] - [населено място], представлявано от управителя О. А. С. срещу наказателно постановление № 23-003249/16.12.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“-

С.-област, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл. 62, ал.1 вр. с чл.1, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/, затова че на 10.11.2020г. в строителен обект, находящ се в [населено място], м.“К. вада“, [улица], в качеството си работодател по смисъла на §.1, т.1 ДР на КТ, дружеството не е уредило като трудови правоотношения предоставянето на работна сила, като не е сключило трудов договор в писмена форма с лицето А. А. Р..

С Решение от 22.06.2021 г. по НАХД № 363/2021 г. на СРС, 22 състав е изменено наказателно постановление № 23-003249/16.12.2020г., като санкцията от 2 000 лева е намалена в размер на 1 500 лева.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила – съответно на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, но имуществената санкция следва да бъде намалена в предвидения в закона минимален размер.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, СРС е достигнал до обоснования извод, че е осъществен състава на административно нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. В настоящия случай от събраните по делото доказателства, в това число от декларацията на А. А. Р. се установява, че последният осъществява престиране на работна сила като общ работник, работодателят е определил мястото и времето на работа, както и възнаграждение според положения труд, работата се извършва чрез полагане на личен труд от негова страна и е свързана с основния предмет на дейност на дружеството, като на лицето е възложено да изпълнява определени трудови функции, а не на определен трудов резултат.

Елементите на трудовото правоотношение са посочени в чл.66 ал.1 от КТ, като основните от тях са: престиране на работна сила /трудова функция/ на дадено работно място в определено работно време. Предмет на гражданския договор е предоставяне на резултат, който е определен по обем и съдържание и трябва да бъде постигнат в определен период, който по своята същност не представлява работно време. Съдът намира, че представеният от касатора договор за поръчка от 01.09.2020г. с Р., без достоверна дата, като противоречащ на останалия доказателствен материал, не оборва извода за престиране на работна сила /трудова функция/ на дадено работно място в определено работно време от лицето.

Задължение за работодателя в случая е било да сключи трудов договор в писмена форма с посоченото лице, поради което възраженията на касатора са неоснователни. Налице са всички белези, които характеризират този договор и съответно правоотношенията по него не като облигационни, а като трудови, а съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като

трудови правоотношения и в този смисъл е налице извършено нарушение на трудовото законодателство, до който правилен краен извод е стигнал и районния съд. Законосъобразен е и изводът на първоинстанционния съд, че деянието не обуславя състав на маловажно нарушение, като при липса на събрани доказателства за отегчаващи вината обстоятелства, следва да бъде наложена имуществена санкция в минималния размер, предвиден в закона чрез намаляване размера на наложената санкция от 2000 лева на 1500 лева.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението чл.63, ал.3-5 от ЗАНН /ДВ, бр.94 от 29.11.2019г./, искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл.144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06г./.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, XV касационен състав

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.06.2021 г. по НАХД № 363/2021 г. на СРС, 22 състав, с което е изменено наказателно постановление /НП/№ 23-003249/16.12.2020г., издадено от Директора на дирекция „Инспекция по труда“ - С. – област.

ОСЪЖДА [фирма] - [населено място], представлявано от управителя О. А. С. да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. – област съдебни разноски по делото в размер на 100 /сто / лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.